

ఈవారం కథ

వీధి మలుపు దగ్గర వినబడిందో కేక.

“అగక్కడ ఎవరన్నవ్వు”

కొన్ని క్షణాల క్రితం వరకు తనకో తోడుంది. వొక లక్ష్యమూ వుంది. ఉన్నట్టుండి సహచరి బాధ లతో గాయాలతో కనుమాటు చేసింది. ఇవ్వదు తానెవ్వరు.

“నిన్నే అడుగులోంది. ఎవరన్నవ్వు”

ఇవ్వడే మొలకెత్తిన మొక్కనా. ఇవ్వడే ప్రభవించిన పక్షినా- క్రితం వరకు తనతో వున్న తన జీవితం ఇవ్వటి తన ప్రశ్నకు పునాదే కదా!

‘వూరికి కొత్తవాడినా’

ఇవ్వదు తానొక కొత్తవాడిగా వున్నాడా- తన గతం తనతో లేదా-

“ఏయ్ మాట్లాడవేం”

అర్థంలేని నవ్వుకలి.

“ఎక్కడికెళ్ళాలి నువ్వు”

ఎక్కడికెళ్ళాలి తను. ముందుకేనా.

“పద నేనూ నీదార్లనే. నా జీవెక్కు ద్రాప్ చేస్తా”

ఎవరితడు తనదీ ఆదారే నంటు న్నాడు.

జీవు కదిలింది. జీవు నడుపుతున్న వ్యక్తి లావుగా వున్నాడు. మీసాలు మెలి తిరిగి వున్నాయి. అతడి లావు బలంగానే వున్నట్లుంది.

“దేశం రానురాను అరాచకమైపో యింది. ఇలా చూడు భయమూ, భక్తి లేకుండా బస్సులో ఇరవై నలు గుర్తి సజీవ దహనం చేశారు వాళ్ళు. వాళ్ళపై శిక్షకు వ్యతిరేకంగా ఉద్యమాలిక్కడ”

శిక్షకు వ్యతిరేకంగా ఉద్యమాలు -

“చూడు మానవుల్లో ఎంత హింసా ప్రవృత్తి పెరుగుతోందో- ఇప్పటి తరా నికి పూర్తిగా భయమూ భక్తి లుప్త మవుతున్నాయి. ఎంత మెకానికల్గా తయారువుతున్నారు వీళ్ళు”

పరుగు పరుగు పరుగు - ఎవరి జీవితాన్ని వాళ్ళండుకోడానికి వొకటి పరుగు. ఇప్పటి తరం నిజంగా మను షులేనా. ఉత్పత్తిని అవసరాన్ని పెంచే యంత్రాలేనా -

“వెనకటి తరం ఎంత పదునుగా ఉండేది? ఎమర్జెన్సీకి వ్యతిరేకంగా జె.పి.గొంతే తీసుకో. ఎంతమంది యువకులు ప్రభావితమయ్యారు. అంతెందుకు యువతను కదిలించే ఎన్ని ఉద్యమాలను మేం చూడలేదు. ఏమవుతుంది ఇవ్వడంతా. దేశభక్తి, జాతీయ సమ్మెఖ్యతా భావాలే లుప్త మవుతున్నాయి గదా”

ఆకలితో వున్న వాడిక్కావాల్సింది అన్నమే కాని వేదాంతం కాదంది ఎవరు వివేకానందుడేనా -

“నీ మొహం చూస్తుంటే నువ్వు దేశభక్తుడి లాగే వున్నావ్. చదువుకు న్నావా?”

చిరునవ్వు సమాధానం.

దేశభక్తి - అవును దేశభక్తి. దేశ మంటే మట్టి పుట్టలూ ఎల్లలూ మాత్రమే కాదు. దేశమంటే ప్రజలు - నాదేశం ప్రజల్లో ఆరవై శాతం అర్ధాకలితో వున్నారు, వారందరి అవ సరం దేశభక్తి ప్రబోధమా -

“నేను జాతీయవాదిని మతం పేరుతో కులం పేరుతో జాతి పేరుతో ఈ దేశం విచ్ఛిన్నం కావడాన్ని నేను సహించను”

దేశభక్తుడూ కవీల.

ఒక జాతిని మరొక్కజాతీ - మహా కవీ - ఎవరి గురించి వాళ్ళు తెలుసుకోవడం-

“దేశం మొత్తం మీద హింసావాదం పెరిగిపోయింది. అస్సాం, కాశ్మీర్, పంజాబ్, బీహార్, ఆంధ్రా- దేశాన్ని విచ్ఛిన్నం చేసే కుట్రలు జరుగుతున్నై. ఒక దేశభక్తుడిగా నాగొంతులో ప్రాణ మున్నంతవరకు వీటిని ఎదిరిస్తూనే వుంటాను.”

“నాకొక తుపాకి కావాలి”

“ఏమిటి నువ్వు నాతో చేయి కలు పుతావా. భలే! మనదేశ రక్షణకు మనం సిద్ధం కావడం ఎంతైనా అవ సరం. దేశభక్తుడా వెల్కం-”

చిర్రవ్వే సమాధానం.

నా సహచరి లేనిలోటు తీరాలి.

నామార్గం సుగమం కావాలి. నా లక్ష్యాన్ని చేరుకునే దారి కావాలి.

“నీకు తుపాకి నేనిస్తాను. నీకు కావల్సిన తుపాకి తీసుకో- ఈ దేశాన్ని వేర్పాటు వాదుల నుంచి, తీవ్రవాదుల నుంచి, ఉగ్రవాదుల నుండి కాపాడానికి మనలాంటి కొన్ని లక్షల మంది పనిచేస్తున్నారు. అవస రమైనప్పడంతా ఇంక ఈ భూమ్మీద తీవ్రవాదులు పుట్టే వీలేకుండా చేస్తు న్నారు.”

తిరిగి వస్తాను. లక్షోపలక్షలై తిరిగి వస్తాను-

“నన్నుడిగితే వాళ్ళనే కాదు, వాళ్ళకు మద్దతిస్తున్న వాళ్ళనూ మసి చేయాలంటాను. ప్రశాంత జీవనానికి భంగం కలిగించే ఇలాంటి పరిస్థి తులకు కారణమవుతున్నదీ వీళ్ళే.”

ఈ జీవులో ఇంకా ఎంత ప్రయాణం? అపడా-

“దేశభక్తుడా దిగు దిగు ఇదే మా ఇల్లు”

ధృడకాయుల పహారాలో ఒక భవనం. ఇతడెవరు. తన నెండుకిలా జీవులో మోసుకొచ్చాడు- దేశభక్తికి అర్థం చెప్పిన దేశభక్తుడా - ఎవరన్నవ్వు

“రా మనదేశంలోని హింసావాదానికి తీవ్రవాదానికి వ్యతిరేకంగా మనం పోరాడాలి. అందుకు సిద్ధంగా వుండాలి.”

అతడి వెనక లోపలికి నడక.

ఒక పెద్ద సోఫాలో మునిగి పోయాడు.

గదిలోని గోడలనిండా యుద్ధ చిత్రాలు -

వేల సైనికుల కరవాల చలనాలతో - ఏనుగులూ గుర్రాలూ కాళ్ళ క్రింద పది నలుగురున్న దేహాలు-

ప్రతి వర్ణచిత్రమూ ప్రాణం తప్ప అన్నీవున్న ఓ మహా చిత్రం- యుద్ధాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడాల్సిన మానవులు యుద్ధాల్ని ప్రేమించే దిశలో వుండడం- బానిసత్వం లోంచి బాని సత్వంలోకి యుద్ధాలు- చాప్లిన్

చాప్లిన్- యుద్ధ ప్రభువులకు వ్యతి రేకంగా మనుషుల కోసం పోరాడతే మార్టిన్ లూథర్- మహాశక్తుల పదఘట్టనల క్రింద నలు గుతున్న ప్రజలు వీళ్ళు.

యుద్ధమా యుద్ధమా- ప్రభుత్వం'

కోసం చేసేదెవ్వడూ బానిసత్వమే. “ రావోయీరా నీ సహచరిని ఎంచు కుందువుగాని-”

సహచరి తన సహచరి లెస్టర్-లెస్టర్- లెస్టర్-లెస్టర్- ఎబొటర్న్.

ఇంకో గది ముందున్నారెద్దరూ. ఆ గదిలోంచి కేకలు, కోలాహలం కేరిం తలు, నవ్వులూ జీవితాల్ని తాగిన ఆనందపు మత్తును ప్రదర్శిస్తున్న గొంతులు.

గది తలుపులు తెరిచాడతడు.

గదిలో మనుషులెవ్వరూ లేరు.

విశాలమైన గదిలో అనేక టేబుళ్ళు, టేబుళ్ళనిండా రకరకాల తుపాకులు.

యువకుడు ఆశ్చర్యంగా చూస్తు న్నాడు.

కొన్ని తుపాకులు కన్నుగీటుతు న్నాయి.

కొన్ని దర్దంగా మీసాలు దువ్వుతు న్నాయి.

కొన్ని మహా రాజసాన్ని ఒక బోస్టు న్నాయి. ఆ మూలక పిల్ల తుపాకి చిరునవ్వులు చిలుకుతోంది. అక్క డక్కడా ఒక్కో తుపాకి అతడిని నిర్లక్ష్యంగా చూస్తున్నాయి. మూలోడు కోసం వచ్చావా రా రమ్మంటున్నాయి.

“ఇందులోంచి నీక్కావల్సింది తీసుకో. అన్నీ బెస్ట్ మాడర్న్ ఎందరో దేశభ క్తులు వీటిలో కొన్నింటిని ఉపయోగించారు. ఇందులో కొన్ని అస్సాంలో, బీహార్లో, కాశ్మీర్లో, ఆంధ్రలో కూడ మహా మహా గట్టివాళ్ళ అంతం జూశాయి. తీవ్రవాదాన్ని తగ్గించడంలో ఎంతో ఉత్సాహంగా పని చేస్తున్నాయి.”

వాటి నోటి చివరకేని రక్తాల మర కలు ఆ విషయాన్ని చెప్పకనే చెబు తున్నాయి.

ఓ మూల ఓ తుపాకి ఇతడికేసి అనుమానంగా చూస్తోంది. ఆఖరి క్షణంలో రక్తం వోడిన తన సహచరి వీటిలో ఏదీ- తన సహచరి తన జీవితంలో భాగమైంది. మరి వీటి సంగతో-

తోడుకోసం స్నేహం కోసం కాక తన మీద యాజమాన్యం కోసం తన దగ్గరి కొస్తున్న వాటిలా ఉన్నాయి ఇవి.

ఇంతవరకు ఆశయం ప్రాణంగా చెల్టూపట్టాలేసుకున్న జంటలోంచి వొకరు ఇశాశ బానిసత్వం కోసం ముందు కురుకుతారా?

క్రీగంట చూస్తున్న తుపాకులు హేళ నగా నవ్వుతున్నట్టున్నాయి. మూలో పనిచేయగలవా అంటున్నట్టున్నాయి.

నో, దాని చేతిలోకి పోకూడదు. పోకూడదు.

వెను దిరిగాడు

వెనకాల అల్లరి ఎక్కవైంది.

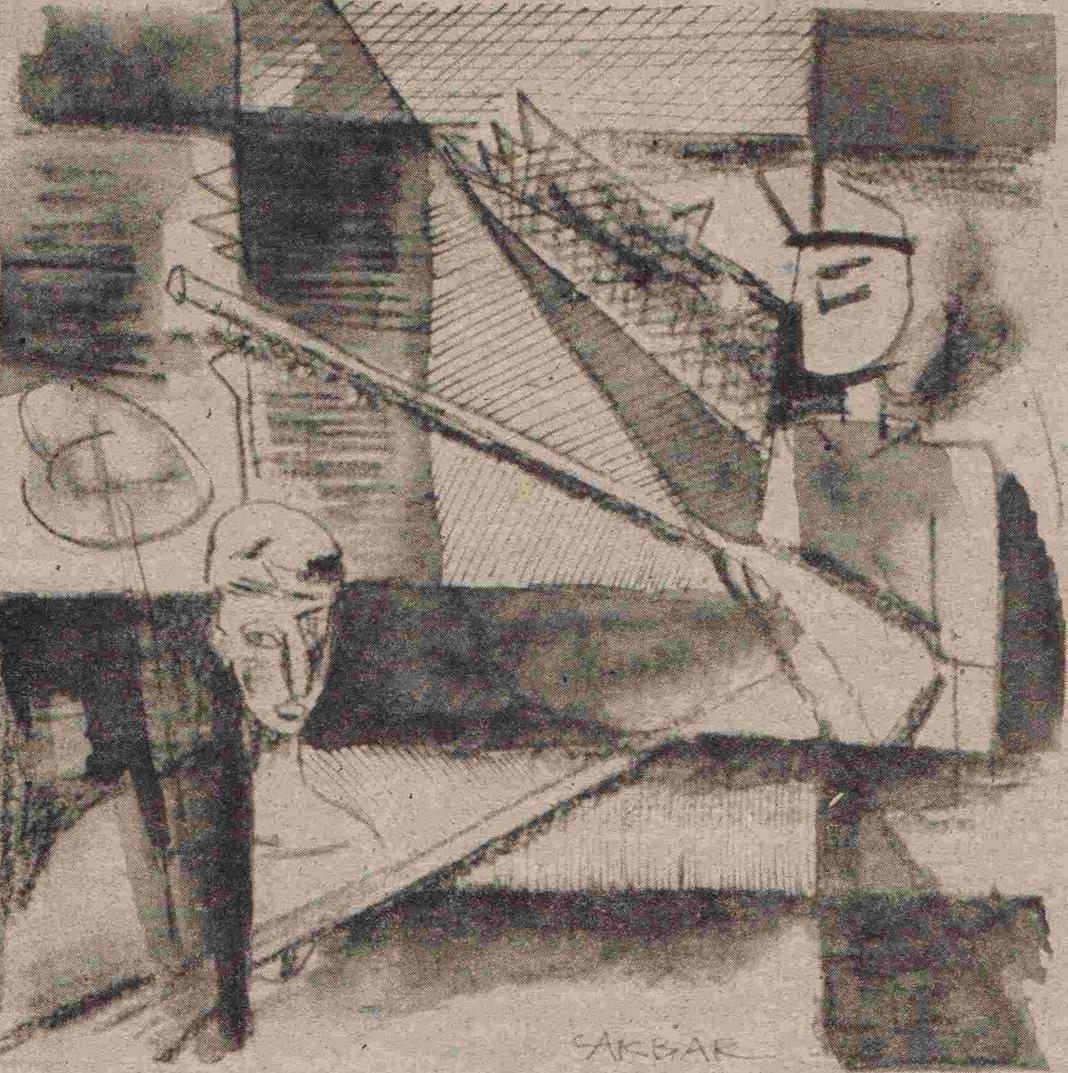
అపహాస్యం- తిట్లు- శాపాలు.

వాడి చూపులు తన వెన్నులోంచి లోపలి కొస్తున్నట్టున్నాయి.

తన సహచరి ఇక్కడ లేదు- కోరలు తోమే పనివాడి కోసం ఎదురుచూ స్తున్న యంత్రాలివి.

కొన్ని క్షణాలు- రోడ్డు మీదున్నాడు.

“దేశభక్తుడా ఆగు ఆగు” కేరలు వినిపిస్తున్నాయి.

వచ్చేవారం సాజిద హిందీకథ తెలుగుసేత: గఫార్